12

"மரணபரியந்தம் உண்மையாயிருங்கள்"

நமது படிப்பின் பெரும்பகுதியானது இயேசுவில் நம்பிக்கை வைக்கும் முடிவு, கிறிஸ்தவராகும் முடிவு, எங்கு ஊழியமும் ஆராதனையும் செய்வது என்பது போன்ற முடிவுகளை மேற்கொள்வதாகவே இருந்தது. இப்படிப் போன்ற முடிவுகளை மேற்கொண்ட பிறகு, கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை ஒவ்வொரு நாளும் வாழ்வது என்ற கடினமான பணியானது வருகின்றது.

நமது இந்த பாடத்தில் இந்த அறைகூவலை மேலோட்டமாக மட்டுமே என்னால் தொட முடியும். ஒரு கிறிஸ்தவர் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பது பற்றியே புதிய ஏற்பாட்டின் பெரும்பகுதி கூறுகின்றது. கிறிஸ்தவர் என்பவர் தம்மைத்தாமே இயேசுவைப் பின்பற்றுபவராய் நடத்திக் கொள்வதைக் கற்பதில் தமது வாழ்வு முழுவதையும் செலவழிக்கின்றார்.

அறைகூவல்

வேதாகமத்தைப் பற்றி அதிகம் அறியாதவர்கள் கூட, ஒரு கிறிஸ்தவர் தம்மைச் சுற்றி இருப்பவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக தேவபக்தியுள்ள வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும் என்று கருதுகின்றார்கள். பவுல், "நீங்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஒத்த வேஷந்தரியாமல், ... உங்கள் மனம் புதிதாகிறதினாலே மறுரூபமாகுங்கள்" (ரோமர் 12:2) என்று கூறினார். இந்த அறைகூவலை இயேசு பின்வரும் வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தினார்:

> நீங்கள் உலகத்துக்கு வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள்; மலையின் மேல் இருக்கிற பட்டணம் மறைந்திருக்கமாட்டாது. விளக்கைக் கொளுத்தி மரக்காலால் மூடி வைக்காமல், விளக்குத் தண்டின் மேல் வைப்பார்கள்; அப்பொழுது அது வீட்டிலுள்ள யாவருக்கும் வெளிச்சம் கொடுக்கும். இவ்விதமாய், மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி, உங்கள் வெளிச்சம் அவர்கள் முன்பாகப் பிரகாசிக்கக் கடவது (மத். 5:14-16).

கலாத்தியர் 5ல் பவுல், தவிர்க்கப்பட வேண்டிய எதிர்மறையான குணங்களையும், வளர்க்கப்பட வேண்டிய நேர்மறையான பண்புகளையும் அட்டவணைப் படுத்தினார்:

> மாம்சத்தின் கிரியைகள் வெளியரங்கமாயிருக்கின்றன; அவையாவன:

> *விபசாரம், வேசித்தனம். அசுத்தம், காமவிகாரம், விக்கிரகாராதனை, பில்லிசூனியம், பகைகள், விரோதங்கள், வைராக்கியங்கள், கோபங்கள், சண்டைகள், பிரிவினைகள், மார்க்கபேதங்கள், பொறாமைகள், கொலைகள், வெறிகள், களியாட்டுகள் முதலானவைகளே; இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லையென்று முன்னே நான் சொன்னதுபோல இப்பொழுதும் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ஆவியின் கனியோ, அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை, தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், சாந்தம், இச்சையடக்கம்; இப்படிப்பட்டவைகளுக்கு விரோதமான பிரமாணம் ஒன்றுமில்லை (கலா. 5:19-23).*

நீங்கள் பரிபூரணப்பட்ட (குறையே இல்லாத முழு நிறைவான) வாழ்வை வாழ வேண்டும் என்று இது அர்த்தப்படுகின்றதா? இல்லை, இவ்வுலகில் பரிபூரணப்பட்ட வாழ்வை வாழ்ந்தவர் இயேசு ஒருவர் மட்டுமேயாவார். இது நீங்கள் இயேசுவைப் போலாக வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுகின்றது. உங்களால் கூடுமான அளவு நீங்கள் சிறந்தவராயிருக்க வேண்டும். பவுல், ''உன்னைத் தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாக நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாயிரு'' (2 தீமோ. 2:15)[1] *என்று கட்டளையிட்டார்.* NIV*யில்* "*Do your best* to present yourself to God as one approved, ..."[2] *என்றுள்ளது. தேவன், "தம்மைத் தேடுகிறவர்களுக்குப் பலனளிக்கிறவர்'' (எபி. 11:6)*[3] *என்று நாம் வாசிக்கின்றோம் - "பரிபூரணத்துடன் தேடுகிறவர்களுக்கு" அல்ல, ஆனால் "ஜாக்கிரதையாய் தேடுகிறவர்களுக்கு" என்றே இவ்விடத்தில் அர்த்தப்படுகின்றது.*

உண்மை நிலை

சில வேளைகளில், தேவனைப் பின்பற்றுபவர்கள் கூட தாங்கள் எப்படி வாழ வேண்டுமோ அப்படி வாழ்வதில்லை என்பது துரதிருஷ்டவசமானது. அவர்களால் எப்படியிருக்க முடியுமோ அப்படி அவர்கள் எல்லா வேளைகளிலும் இருப்பதில்லை. விபசாரம் செய்த தாவீது அரசரிலிருந்து (2 சாமு. 11), தமது கர்த்தரை மறுதலித்த அப்போஸ்தலராகிய பேதுரு வரையிலும் (மத். 26:69-75), தேவனுடைய மக்களாயிருந்தும் பாவம் செய்தவர்களின் எடுத்துக்காட்டுகளினால் வேதாகமம் நிறைந்துள்ளது. கிறிஸ்தவர்களுக்கு யோவான், ''நாம் பாவஞ் செய்யவில்லையென்போமானால், நாம் அவரை[தேவனை]ப் பொய்யராக்குகிறவர்களாயிருப்போம், அவருடைய வார்த்தை நமக்குள் இராது" (1 யோவா. 1:10) என்று எழுதினார். கிறிஸ்தவர் ஒருவர் பாவம் செய்தால் என்ன செய்ய வேண்டும்?

மனந்திரும்புங்கள்

அவர் தமது பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்பி, தம்மை மன்னிக்கும்படி தேவனிடத்தில் கேட்க வேண்டும். சீமோன் பாவம் செய்தபோது, பேதுரு, "ஆகையால் நீ உன் துர்க்குணத்தை விட்டு மனந்திரும்பி, தேவனை நோக்கி வேண்டிக் கொள்; ஒருவேளை உன் இருதயத்தின் எண்ணம் உனக்கு மன்னிக்கப்படலாம்'' (அப். 8:22) என்று கூறினார். உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்பது கடந்த காலத் தவறுகளை மனிதத் தன்மையுடன் முடிந்த அளவுக்குத் திருத்திக் கொள்வதேயாகும்.[4]

பாவத்தை அறிக்கையிடுங்கள்

பாவம் செய்தோம் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளச் சித்தமாயிருப்பதே உண்மையான மனந்திரும்புதலின் இன்றியமையாத ஒரு பாகமாக இருக்கின்றது. கிறிஸ்தவர்கள் எப்பொழுதும் தமது பாவங்களைத் தேவனிடத்தில் அறிக்கை செய்ய வேண்டியது தேவை. யோவான், "நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்'' (1 யோவா. 1:9) என்று கூறினார். சில வேளைகளில் கிறிஸ்தவரின் பாவம் மற்றவர்களால் அறியப்பட்டால் அல்லது மற்றவர்களைத் துன்பப்படுத்தினால் அவர் மற்றவர்களிடத்தில் தமது பாவத்தை அறிக்கை செய்ய வேண்டியது தேவையாகின்றது. யாக்கோபு, "நீங்கள் சொஸ்தமடையும்படிக்கு, உங்கள் குற்றங்களை ஒருவருக்கொருவர்[5] அறிக்கையிட்டு, ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபம் பண்ணுங்கள்'' (யாக். 5:16அ) என்று எழுதினார். பாவத்தின் வெளியரங்கமான தன்மையைப் போலவே அறிக்கையிடுதலும் அமைய வேண்டும் என்பதே பொதுவான விதியாகும்.

ஜெபியுங்கள்

மேற்கோள் காட்டப்பட்ட வசனப்பகுதிகளில் கண்டுள்ளபடி, ஜெபம் என்பது எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும்: கிறிஸ்தவர் ஜெபிக்க வேண்டியது தேவை (அப். 8:22), சில வேளைகளில் அவர் தமக்காக ஜெபிக்கும்படி மற்றவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது தேவை (யாக். 5:16).

உறுதிப்பாடு

வேதாகமத்தில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமான வேதவசனப் பகுதிகளில் ஒன்று, 1 யோவான் 1:7 ஆகும். இதில், "அவர் ஒளியிலிருக்கிறதுபோல நாமும் ஒளியிலே நடந்தால் ஒருவரோடொருவர் ஐக்கியப்பட்டிருப்போம்; அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி, நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்'' என்று கூறப்படுகின்றது. இவ்வசனப் பகுதியில் நிகழ்கால வினைச் சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது, இது கிரேக்க மொழியில், தொடர்ந்து நடைபெறும் செயலைச்

சுட்டிக்காட்டுகின்றது. நான் ஒளியில் தொடர்ந்து நடந்தால், கிறிஸ்துவின் இரத்தமானது எனது பாவங்களைத் தொடர்ந்து சுத்திகரிக்கும் என்பதே இதன் நேரடி அர்த்தமாகும்.

இது உள்ளக் கிளர்ச்சியூட்டும் ஒரு சத்தியமாகும். ஒருவர் ஞானஸ்நானம் பெற்று, தண்ணீரிலிருந்து வெளி வரும்போது இயேசுவின் இரத்தத்தினால் (வெளி. 1:6) அவரது பாவங்கள் எல்லாம் கழுவப்படுகின்றன (அப். 22:16). பிறகு, அவர் "ஒளியில் நடக்கின்ற" போது, இயேசுவின் இரத்தமானது அவரது பாவங்களைத் தொடர்ந்து கழுவுகின்றது.

"ஒளியில் நடத்தல்" என்பதன் அர்த்தம் என்ன? "ஒளியில் நடத்தல்" என்றால் தேவன் தமது பிள்ளைகள் எப்படி நடக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றாரோ, அப்படி நடப்பதாகும்.[6] சபை உறுப்பினர்கள் யாவரும் குறைவில்லாத பரிபூரணப்பட்ட வாழ்க்கை வாழ்கின்றார்கள் என்று இது அர்த்தம் தராது, ஏனென்றால், அப்படியிருந்தால், கழுவப்படுவதற்கு அவர்களில் பாவம் எதுவும் இராது. இங்கு, "நடத்தல்" என்பதே திறவுகோல் வார்த்தையாகும். கிறிஸ்தவரின் நடை என்பது அவரின் வாழ்க்கை முறையாகும்.இரட்சிக்கப்பட விரும்புகின்றவர் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஒளியில் நடக்கிறவர் பரிபூரணப்பட்டவரல்ல, ஆனால் அவரது இருதயம் தேவன்மேல் மையம் கொண்டுள்ளது. அவர் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்வதற்குத் தம்மை ஒப்புக் கொடுக்கின்றார். அவர் தமது கிறிஸ்தவ நடைவழியில் தடுக்கி விழக்கூடும்; ஆனால் அவ்வாறு விழுகையில் அவர் மனந்திரும்பி, அறிக்கையிட்டு, ஜெபம் செய்வார். பிறகு அவர் எழுந்து நின்று தேவனுடன் தமது பயணத்தை மீண்டும் தொடருவார்.

வாக்குத்தத்தம்

எவரொருவரும் தாமாகவே கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை வாழ முடியாது, ஆனால் உதவி செய்வதாகத் தேவன் வாக்களித்துள்ளார் (அப். 2:38; ரோமர் 8:13, 26). கர்த்தர்மேல் நம்பிக்கையாயிருப்பவர் பின்வரும் வாக்குத்தத்தத்தைப் பெறுகின்றார்:

> *பிள்ளைகளே, நீங்கள் தேவனால் உண்டாயிருந்து ... ஜெயித்தீர்கள்; ஏனெனில் உலகத்திலிருக்கிறவனிலும் உங்களிலிருக்கிறவர் பெரியவர் (1 யோவா. 4:4).*
>
> *தேவனால் பிறப்பதெல்லாம் உலகத்தை ஜெயிக்கும்; நம்முடைய விசுவாசமே உலகத்தை ஜெயிக்கிற ஜெயம் (1 யோவா. 5:4).*

இயேசு பின்வரும் அறைகூவலையும் வாக்குறுதியையும் கொடுத்தார்: "மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு, அப்பொழுது ஜீவ கிரீடத்தைத்

தருவேன்" (வெளி. 2:10ஆ). இவ்விடத்தில் பேசப்படும் "கிரீடம்" என்பது வெற்றியின் கிரீடம் ஆகும். "ஜீவ கிரீடம்" என்பது ஜீவனால் அமைந்த கிரீடம் ஆகும், நித்திய ஜீவனால்.

நமது படிப்பின் முன்னுரையில், நமது நோக்கத்தை நாம் பின்வருமாறு விவரித்தோம்:

இலக்கு: நித்திய ஜீவன்

இயேசுவுக்கு நாம் மரணபரியந்தம் உண்மையாயிருந்தால், அவர் நமக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுப்பதாக வாக்களித்துள்ளார். இவ்விதமாக நமது இலக்கை நாம் அடைய முடியும்.

முடிவுரை

நாம் ஏறக்குறைய நமது பாடத்தின் முடிவில் இருக்கின்றோம். நீங்கள் இதை உங்களுக்குச் சொந்தமான முறையில் நடைமுறைப் படுத்திக் கொள்ள இதுவே தக்க நேரம் ஆகும். நீங்கள் நித்திய ஜீவனை விரும்புகின்றீர்களா? உங்கள் வாழ்க்கையைக் கர்த்தருக்கு ஒப்புக் கொடுக்குமளவுக்கு நீங்கள் நித்திய ஜீவனை விரும்புகின்றீர்களா? மரணபரியந்தம் ஒரு உறுதிப்பாட்டை மேற்கொள்ளச் சித்தமாயிருக்கின்றீர்களா?

குறிப்புகள்

[1]அடிக்கோடிட்டவை என்னால் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. "ஜாக்கிரதையாயிரு" என்பதற்குப் பதிலாக KJVயில் "கற்றுக் கொள்" என்றுள்ளது. நீண்ட காலத்திற்கு முன், "கற்றுக் கொள்" என்ற வார்த்தையானது, "ஜாக்கிரதையான முயற்சி மேற்கொள்" அல்லது "உன்னால் சிறந்ததைச் செய்" என்ற கருத்தில் பயன்பட்டது. [2]NASBயில் (தமிழில் உள்ளது போல) "தம்மைத் தேடுகிறவர்களுக்கு" என்று மட்டுமே உள்ளது, ஆனால் "தேடுகிற" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது அரைகுறையான இருதயத்துடன் தேடுதல் பயன் தராது, அது ஜாக்கிரதையான தேடுதலாய் இருக்க வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றது. [3]இவ்வெளியீட்டில் உள்ள மனந்திரும்புதல் பற்றிய போதனையை நீங்கள் மறு ஆய்வு செய்ய விரும்பலாம். [4]இது மத அதிகாரி ஒருவரிடத்தில் (குருவிடம்) சென்று "பாவசங்கீர்த்தனத் தொட்டியில்" அறிக்கை செய்வதைக் குறிப்பிடுவதில்லை. இது கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அறிக்கையிடுதலாகும். [5]"தேவன் ஒளியாயிருக்கிறார்" (1 யோவா. 1:5), எனவே "ஒளியில் நடத்தல்" என்றால் தேவனுடன் நடத்தல் ஆகும். இயேசு "உலகத்திற்கு ஒளியாக" இருக்கின்றார் (யோவா. 8:12), எனவே "ஒளியில் நடத்தல்" என்றால் இயேசுவுடன் நடத்தல் ஆகும். தேவனுடைய வசனம் ஒளி கொடுக்கின்றது (சங். 119:105), எனவே "ஒளியில் நடத்தல்" என்றால் அவரது வசனத்தின்படி நடத்தல் ஆகும்.